

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

لیکوال او شناند: نظر محمد مطمئن

۱۰ مارچ ۲۰۱۶

بڼه ده چې دري ژبه مي زده ده

کله چې مسجد ته د سبق ویلو له پاره د تګ شوم، له بغدادی قاعدې، قران کریم، شروط الصلوة او قدوري زده کولو وروسته راته د کلي د مسجد مولوي صاحب وویل چې پنج کتاب به وایي، له هغه وروسته گلستان او بوستان پریر پریر کتابونه می زده کړل، دري سره په دري ژبه لیکل شوي دي، په بنوونځي کې هم موږ د دري مضمون درلود، زموږ په سېمه (د پنجایي د مهاجرو کیمپ چې د کوتي ښار څخه نږدې ۷۵ کیلو متره لیري پروت وو) کې دري ژبې وروڼه نه وو مګر موږ په دري خبرې کولای شوای.

او تر ډیره چې زه وینم زموږ پښتانه وروڼه دري ژبه کې ډیره ستونزه نه لري، لامل یې داهم دی چې د پښتو او دري تعصب نه لري، برعکس زموږ ځیني تاجک وروڼه بیا داسې انگریزي چې پښتو ویل ورته توبه نعوذ بالله کفر ښکاري. خبره د سلام تلفوني شبکې ده، لږ وروسته جريان لیکم، چې په دغه شبکه کې څه روان دي، یو ملګري ته می تلفون وکړ چې سلام شبکه د چا ده؟ هغه وخنډل ویل یې چې داخو د اشرف غني کاکا ده، ومي ویل چې داسې به نه وي، هغه ویل چې دولتي ده.

د خلقیانو د یو مهم غړي فقیر محمد فقیر کسبه راته رحمتي گیلانوال صاحب کوله چې هغه د یوې پېښې له امله له نور محمد تره کې او حفیظ الله امین سره ملګری شو، د پاچا ظاهر وخت وو، ښاغلی فقیر د رحمن بابا لیسې د نهم ټولګي زده کوونکی وو، دکابل ښار کې یو دوکاندار ته ورغی، له هغه یې د کوم شي اخیستلو غوښتنه په پښتو ژبه وکړه، دوکاندار ورته وویل چې "مثل ادم واري گپ بزن"، فقیر او ملګری یې هلته د دوکاندار سره لاس او ګریوان شول، دوی دوه ملګري وو او تاجک دوکانداران زیات وو، بڼه یې ووېل.

ملي بس کې بیرته رحمن بابا لیسې ته روان وو چې په چوکۍ کې دواړه ملګري همدا کیسه کوي، مخکې چوکۍ کې هم دوه تنه ناست دي، کله چې د کرایې ټولولو وخت راغی، ددوی کرایه د مخکې چوکۍ یو داسې چا ورکړه چې لوکس دریشي او نیکتایي یې درلودله، فقیر صاحب ورته وویل چې تاسې څوک یاست؟ هغه ورته وویل چې ستاسې خبرې موږ واورېږي، زما له ملګري سره بیا کورته ولاړشئ چې هغه مو په خبره پوه کړي.

ښاغلی فقیر وایي چې موږ له همدې معتبر سړي سره دهغه کورته ولاړو، هغه نور محمد تره کی وو، د خلق ډیموکراتیک ګوند مشر او بیا د خلقیانو د حکومت لومړی واکمن.

تره کي وويل چې په وهلو او ډبولو خبره نه حل کيږي، د حکومت واگي به لاس کي اخلو او بيا به هغه وخت څوک موږ ته نه وايي چې "مټل ادم واري گپ بزن".

فقير محمد فقير بيا د خلق ډيموکراتيک گوند د واکمني په وخت کي د ولسمشري دفتر رييس او بيا د کورنيو چارو وزير وو.

د استاد برهان الدين رباني د حکومت په وخت کي هم زموږ پښتانه وروڼه له همداسي تعصبي چلند سره مخ شوي البته په کابل، مزار شريف او هرات ښارونو کي. کله چې د کرزي لومړي کلونه وو، ورته چلند کيدی چې يوه مشهور کيسه يې د گل اغا شيرزي له خوا د ملک اصغر څلور لاري کي پر ولاړو وسلوالو ډزي وي.

د ۲۰۱۶ ز کال د مارچ مياشتي پر ۹مه نيټه مې د سلام مخابراتي شبکې ته ددې لپاره زنگ وواهه چې د انټرنېټ موده مې پوره وه، هلته مې پښتو ژبه انتخاب کړه، پرله پسې زنگونه مې ووهل، شپږ وارې مې اړيکه ونيوله، راته ويل کيدل چې د شبکې کارکوونکي مصروف دي، پوه شوم چې خبره د پښتو د انتخاب ده، دري ژبه مې انتخاب کړه، ډير ژر راسره اړيکه ونيول شوه او په دري ژبه د سلام شبکې کارکوونکي خبرې پېل کړي. په پښتو مې ورته وويل چې د انټرنېټ ستونزه لرم.

ويي ويل دري ووايه، مې ويل چې که څوک په دري نه پوهيدی، هغه ويل چې بيا دري څانگې ته زنگ مه وه، پښتو څانگې ته زنگ ووه، مې ويل چې د پښتو څانگې بدبختان خو جواب نه وايي، هغه ويل چې زه په پښتو نه پوهيږم. البته خبرې يې په دري ژبه راسره کولي. لږ ورسره توند شوم، مې ويل چې پښتون ته راپېداکړه، کور دي ودان وي بل چاته يې زنگ وواهه، هغه په پښتو ژبه خبرې پېل کړي. مې ويل پښتون يې، ويل يې هو، مې ويل مشر مو څوک دی، هغه ويل اجازه نه لرم چې دا خبرې وکړو، ستونزه دي ووايه.

مياشت مخکې مې زوی انټرنېټ فعاله کاوو، د سلام شبکې پښتو څانگې جواب نه ورکاوو، خو هغه ددې په ځای چې دري انتخاب کړي بيا ځل يې انگليسي انتخاب کړه، ډير ژر ځواب ورکول شو، خو بيا هم د سلام کارکوونکي له پښتو ويلو ډډه وکړه، او هغه ته يې وويل چې تاسي ولي انگليسي انتخاب کړي، چې پښتو خبرې کوئ نو پښتو څانگې ته زنگ ووهئ.

موږ تعصب نه کوو، خو موږ ولي تعصب کولو ته په لوی لاس مجبوره کيږو، کله راباندي د ترهگرو نومونه ږدي، په ولسي جرگه کي حميدزی لالی هم مجبوره شو چې د تاجکو وروڼو د توپيري چلند له امله غوسه شي. موږ دا دعوا ونه کړه چې ولي په تليفوني شبکو کي په لومړۍ توکمه دري او په دويمه توکمه پښتو انتخاب کوو، حتمي ده چې په ذهن کي خو مو دغه توپيري چلند ځوروي.

موږ دعوا ونه کړه چې ولي د وزارتونو ليکونه په دري ژبه دي، موږ ونه ويل چې ولي د بهرنيو چارو رسمي ژبه دري ده هغه چې حکمت کرزی يې هم وايي، خوار به مجبوره وي چې دري خبري وکړي. مگر دومره دي هم ستاسي خواته نه وي چې د پښتو په ويلو موږ تحقير کړئ او دري خبرې راباندي جبري کوئ.

که زموږ د تاجک سياستوالو همدا لوبه روانه وي نو بيا به د ښاغلي فقير او ښاغلي حميدزي په ډول په لوی لاس خلک تعصب ته مجبوره شي. زه پوهيږم چې په ليري پرتو سېمو کي دا ستونزه نشته، يواځې سياستوال همدا کار کوي او په لويو ښارونو کي رواج لري.

ښه اوس نو چاته گيله وکړو او له چا د اصلاحاتو غوښتنه وکړو چې سلام تليفوني او انټرنېټي شبکه کي دي اصلاحات راولي، که زه دا غوښتنه کوم سمدستي ويل کيږي چې متعصب يې، او خوار غني خو له همدې ويرې خپل تخلص (احمدزی) هم ليري کړ، د ولسي جرگې د ودانۍ د پرانستې پر مهال چې د هند لومړي وزير د افغانانو او ځانگړي

ډول د هغه په اصطلاح د پټانو زيات صفت وکړ، د هغوی له قهرمانيو څخه يې يادونه وکړه، غني چې دريځ ته ودرید سم د واره يې دري پېل کړه، لکه چې بيخي يې پښتو زده نه وي.

تيره اونۍ په يو کورني ټلويزيون کې مناظره وه، د افغان ملت گوند پخواني مشر انوار الحق احدي او د اسلامي حزب مشر عبدالهادي ارغنديوال دواړو دري خبرې وکړي، کله چې يو ناست تن په پښتو ژبه ورڅخه پوښتنه وکړه بيا دوی هم پښتو جواب ورکړ، که د سلنې له مخې ووايو هغه ورځ ۹۰ سلنه همدې دوو مشرانو دري ژبه ويله. موږ بد ورته نه وايو او نه تعصب لرو.

محقق که د مزاريد مرگ په ورځ د خپلو هزاره گيانو د حقونو غوښتنه کوي هغه هم تر خپل حد زيات، هغه ته به بيا کومه ورځ د قهرمان لقب ورکول کيږي، که دوستم د خپلو خلکو د حقونو غوښتنه له حده زياته کوي هغه ته به يوه ورځ د مارشال رتبه ورکول کيږي، که تاجک په وازه خوله نارې وهي چې د وزارتونو لوحې دي په پښتو نه ليکل کيږي هغوی ته همدا حق ورکول کيږي، خو که پښتون کومه خبره د ژبې د حقونو کوي نو بيا خو ترهگر دی، يابه زندان ته ځي او يابه داسې لومي ورته جوړيږي چې بيا له کوره د وتلو جرئت هم ورته پاتې نه شي.

زه په ولسي جرگه او مشرانو جرگه کې د پښتنو وکيلانو څخه هم توقع نه لرم، او په کابينه کې د پښتنو وزيرانو څخه هم تمه نه لرم، جهاني صاحب خوار خو يې بيخي چوپ کړی، نږدې ده چې د ايران پيسې واخلي.

په دې تمه چې د پښتو ژبې او پښتنو سره توپيري چلند پای ومومي او په لوی لاس قومي او نږدې توپيرونو ته لمن ونه وهل شي.

يادداشت:

با تأسف بايد افزود:

از گذشته های دور بدین سو، یعنی از زمانی که استعمار به دخالت های مستقیم خود در افغانستان آغاز نمود، با تعقیب ستراتیژی "تفرقه بینداز و حکومت کن" بین باشندگان افغانستان به بهانه های مختلف زبانی، قومی، نژادی و مذهبی اختلاف به وجود آورده، کوشیدند بدان وسیله پایه و اساسی را که به وسیلهٔ اعلیحضرت "احمد شاه ابدالی" حین ایجاد کشور افغانستان گذاشته شده بود، از بن ویران نمایند.

یکی از روشهای قدرت های استعماری در زمینه، سازماندهی سیستم تعلیم و تربیت ناقص و ضد منافع ملی خاندان طلائی و جانشینان آنها در افغانستان بود که به جای آن که فراگیری یک زبان را به مثابهٔ برخورداری از یک وسیلهٔ بیشتر تبلیغ و ترویج نمایند، آن را نمودی از سلطهٔ قومی در اذهان همگان جای داده، زمینه ساز آن گردیدند تا اطفال غیر پشتون، و حتا پشتونهای که پدران شان دهه های چندی در مناطق غیر پشتون بودوباش داشتند؛ نتوانند به زبان پشتو انس و الفت لازم جهت فراگیری آن زبان در خود به وجود بیاورند.

از نظر ما تمام آنهایی که نمی خواهند بپذیرند که زبان فقط وسیلهٔ افهام و تفهیم است نه چیزی بیشتر و یا کمتر از آن، عناصری اند که آگاهانه و یا هم نا آگاهانه آب به آسیاب دشمن ریخته، تیشه بر ریشهٔ وحدت و تمامیت ارضی کشور می زنند.

متصدیان و همکاران تخنیکي پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" ضمن آن که موجودیت و تبارز چنین تعصباتی را عاری از شأن یک انسان قرن بیست و یکم دانسته آن را به شدت محکوم می نمایند و به این افتخار می ورزند که همکاران قلمی چند زبانه با پورتال همکاری می نمایند، با افتخار تمام می افزاید:

پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" اولین و یگانه سایتی است، که به علاوه تدویر برنامه آموزش "زبان پشتو" و توقع از همکاران قلمی خود تا مطالب ارزشمند شان را خود به زبان پشتو ترجمه نموده تقدیم خوانندگان نمایند، از طریق همکاری با مؤسسه ترجمه و برگردان "سند" در نشر مطالب به زبان پشتو، پیشگامی و پیشتازی اش را به اثبات برساند.

بدون معطلی باید بیفزائیم که این تلاش ما نه به معنای زانو زدن به شئونیزم و یا هم ترس از پشتونهاست، بلکه در اساس اعتقاد ما بر آن است که دانستن یک زبان به معنای آشنائی با یک فرهنگ بوده، در کشوری مانند افغانستان که به گفته یکی از متصدیان پورتال آقای دیپلوم انجنیر "خلیل الله معروفی"، "گلستان اقوام" است، آگاهی و دسترسی به زبانهای کشور، زمینه ساز تحکیم شیرازه وحدت و موجودیت کشور می تواند باشد؛ به همین اساس است که ما بار ها از متکلمان و همکاران قلمی که زبان مادری شان به غیر از دری و پشتو بوده، تقاضا نموده ایم تا به پیروزی از استاد "برکت" و درسهای شان معنون به "بیانید پشتو بیاموزیم"، درسهای "بیانید ترکی، بلوچی، ... بیاموزیم" را رویدست گیرند. صدائی که با تأسف مسئولیت بی جوابی آن را روشنفکران همان زبان به دوش دارند.

اداره پورتال AA-AA